

Horváth Florencia

szentély

hóval vetik be a földeket
nincsenek mondataim
háttal a stégnek kinyílik
az erdő húzd ki a szálkákat
apró szilánk próbálom
felfogni a mezőt milyen
valóságos ez a reggel

lerövidültem túl apró vagyok
a fény átlátszóra áztat
hidd el nem olyan nehéz
belesiklani a legrosszabba
újra látni fogom a tengert
itt nincs akkora baj

mint a hang ha néma lesz
negatív szél REM kóma
aludni megszokásból is lehet
nem lehetsz elég vésztartalék
nélkül minden törött az esélyt
kihúzták rég a szótárból
a stégnek háttal kinyílik az erdő

hóval vetik be a földeket nincsenek
mondataim